> Ale ja z głosem dziękczynienia będę ci składał ofiary, wypełnię to, co ślubowałem. Od PANA pochodzi wybawienie.
>
> — *Jonasza 2:9*

Książka: Stary Testament / Jonasza
Tematy: wdzięczność, posłuszeństwo, ofiara, Zbawienie

Interpretacja:
Księga Jonasza jest jedną z ksiąg prorockich *Starego Testamentu*; opowiada ona historię człowieka, który ucieka przed Bogiem, sprzeciwiając się Jego wezwaniu do głoszenia przesłania w Niniwie. Ostatecznie *Jonasz* zostaje wrzucony do morza i połknięty przez wielką rybę, w której wnętrzu przebywa przez trzy dni. W *drugim rozdziale Jonasz*, znajdując się w brzuchu ryby, woła do Boga o wybawienie.

Wdzięczność jako odpowiedź na wybawienie

Werset 10 wyraża uwielbienie i wdzięczność wobec Boga za Jego wybawienie. Jonasz uznaje, że jedynie dzięki Bożemu miłosierdziu i mocy został uwolniony z ryby i otrzymał kolejną szansę na wypełnienie swojej misji. Głos uwielbienia jest ofiarą składaną Bogu w uznaniu Jego łaski i miłości.

Znaczenie dotrzymywania obietnic złożonych Bogu

Jonasz zobowiązuje się również do realizacji tego, co zadeklarował Bogu w *wersecie 10*: *„Ale ja z głosem dziękczynienia będę ci składał ofiary, wypełnię to, co ślubowałem”*. Wynika z tego, że składanie uwielbienia nie jest jedynie aktem słownym; wiąże się ono z konkretnymi czynami, zgodnymi z tym, o co prosił Bóg.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I Bóg widział ich czyny, że odwrócili się od swojej złej drogi, i Bóg pożałował tego nieszczęścia, które zapowiedział im czynić, a nie uczynił.
>
> *— Jonasza 3:10*

Książka: Stary Testament / Jonasza
Tematy: nawrócenie, zlo, Przebaczenie, laska, pokuta, grzech

Interpretacja:
Przesłanie, które Bóg nakazał *Jonaszowi* przekazać miastu Niniwa, było proste: mieszkańcy Niniwy musieli odpokutować za swoje złe czyny, w przeciwnym razie groziła im zagłada. Choć mieszkańcy Niniwy słynęli ze swej niegodziwości, przyjęli słowa Jonasza i szczerze okazali skruchę. Widząc szczerość ich nawrócenia, Bóg odstąpił od zamiaru zesłania na nich zapowiedzianej klęski i postanowił nie niszczyć miasta.

Werset ten wywołał wiele dyskusji na temat tego, czy Bóg może „żałować" swoich decyzji. Czy Bóg może zmienić zdanie w kwestii podjętych postanowień? Czy zdarza Mu się popełniać błędy? Jednak w tym kontekście słowo *„żałować"* nie oznacza zmiany Bożego zamysłu, lecz raczej zmianę w Jego relacji z ludzkością. Bóg dostrzega szczerość skruchy mieszkańców Niniwy i zmienia swoje nastawienie wobec nich. *Taka zmiana postępowania stanowi przejaw Bożego miłosierdzia i łaski*.

Jonasza 3:10 ukazuje również znaczenie skruchy i nawrócenia. Mieszkańcy Niniwy nie tylko żałowali swoich złych czynów, ale także porzucili swoje niegodziwe postępowanie. Przypomina nam to wszystkim, że prawdziwa skrucha musi wiązać się nie tylko ze zmianą nastawienia, ale także ze zmianą sposobu życia. Musimy porzucić złe uczynki i podążać

drogą prawości oraz sprawiedliwości.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*